

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокі чело по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділі і руских свят о 5½ год. пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавемана.

Рукописи авертає шліше на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсіланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Державна рада.

На початку засідання палата радила над наглим внесенем Італійців в справі відобрання м. Триєстови порученого круга діяльності і по виясненях міністра внутрішніх справ ґр. Біляндт-Райдта відкинуто внесенє Італійців на цюфненє до-тичного розпорядження.

Прийшло до наглого внесеня Всенімців що до розділу армії. Пос. Штайн нападає в острій спосіб на правительство і Корону, так що президент перериває єму.

Всенімці підносять страшний крик, а бесідник дальше критикує правитель-ство і закидає Німцям, що не виступають против него однодушно. Угорщина і так поступенно підриває єдність армії. Бесідник заявляє, що Всенімці будуть голосувати против контингенту рекрутів.

Пос. Штернберг жадає обчислення послів, а коли віцепрезидент Жачек звернув єго увагу, що він одержав голос в справі наглости внесеня, а не якихсь формальностей, бесідник полемізує з пос. Штайном і взиває до одноцілості армії.

Президента міністрів бар. Гавча, який хотів промовляти, привитали Всенімці таким пекольним криком, що мимо дзвоненя президента, не може прийти до слова і сідає назад, а гамір триває єще кільканайцять минут. Бар. Гавч пробує вдруге говорити, але і другий раз сідає, не могучи прийти до слова задля крику Всенімців.

Пос. Штайн промовляє в друге, а починає від обиди на адресу президента міністрів. Президент прикликає єго до порядку, а Всенімці кричать: Міністер дематогів! Покажіть закон, який уповаж-няє правительство до самовільної виплати квоти на спільні видатки! Серед того гамору кінчить пос. Штайн, а займає голос в друге пос. Штернберг, який спихає зможене радикальних сторонництв на лиху адміністрацію в Австрії і признає Всенімцям справедливість, що они хочуть видобути ся з такої упадаючої держави під крила німецької вітчизни.

Дальше втягає бесідник в дискусію Корону в сей спосіб, що президент кілька разів прикликає єго до порядку і грозить відобранем голосу. ґр. Штернберг повертаючи до внесеня Штайна, заявляє, що мимо того всего він стоїть за удержанем єдності армії.

Відтак заняв голос бар. Гавч і мимо очевидного обуреня, по вислуханю таких

противпатриотичних бесід і спен, заявив, що в імя свого обовязку хоче придер-жувати ся міри поважання, яка належить ся палаті послів. Бесідник стверджує, що внесенє пос. Штайна має побічну ціль, бо єго поставлено не зі згляду на угор-ську справу, а радше, щоби перешкодити, або бодай віднолічи внесенє виборчої реформи. Однак правительство не цюфне ся, щоби дати можливість послам висказа-ти ясно свій погляд в сій палаті в спра-ві того внесеня. (Всенімці заперечують сему, однак соціялісти стверджують їм се до очей — з чого повстає знов величезний гамір). Що до мерітум внесеня пос. Гавч заявив, що правительсто сто-їть як давнйше на становиску угоди з р. 1867 с. в. на становиску спільної ар-мії, бо є пересвідчене, що тільки спіль-на армія під одноцільною управою по-кликаного чинника може подати монар-хії ту охорону, якої вимагає єї історич-не становиско.

Більше сказати буде вже можна в найближшій часі, а на всякий спосіб по-ухваленю контингенту рекрутів. Та вже тепер можна заявити категорично: пра-вительство не предложить жаданих вне-сенем пос. Штайна законів. Що до про-мови ґр. Штернберґа висказуєсь прези-дент міністрів, що она є сумним епізо-дом для кожного, хто любить вітчизну і цісаря. (Всенімці підносять різні окли-ки). Не потреба великої відваги, щоби під ослоною посольської нетикальності виповідати річи, які нігде на світі не проминули би без викликаня найвисшого обуреня.

Коли сей посол питає, хто єще ві-рить в Австрию, то відповідь на се не потрібна властиво, бо мільонні мільони бачать в тім ґваранцію свого бутя і сво-єї будуччини. Тому можна бути спокій-ним про єствовање Австрії, маючи довіре до тих чувств. (Гучні, довготривалі опле-ски і брава; крики Всенімців).

Навпослідок, як внескодавець заняв слово пос. Штайн і в острих словах по-лемізував з бар. Гавчом, особливо що до заміту, немов то Всенімці змагають до проволоки виборчої реформи. Бесід-ник називає се «безстидною брехнею», за що єго прикликає президент до по-рядку.

В голосованю наглість внесеня пос. Штайна відкинуто 117 голосами против 25 і засіданє відрочено до нині.

Конференція в Альґезірас.

Ідилію на циплю піренейского пів-острова перервав гамір газетної війни, який викликала париска Аґенція Гаваса своїм комунікатом на адресу німецької праси.

Ідилею можна назвати побут дипльо-матів в Альґезірас, бо який би і не був перехід дипломатичних нарад, поза за-сіданнями, весь вільний час они прово-дять разом у дружнім товаристві і май-же під одним дахом.

Мала надморска містина не має на-віть потрібних готелів, щоби помістити представителів ріжних держав. Тому від-ступлено на сю ціль державний будинок, в яким містять ся майже всі дипльома-ти. Брак всяких клубів, театрів і розри-вок злучує їх також у спільне товари-ство. Тож читаючи ті описи спільних за-бав в лаян-тєнніс, прогулюючіт. в Альґе-зірас, політичний світ врыв в як най-гладше розмотанє суперечних марокан-ських квестий на сій ідилічній конфе-ренції.

Тимчасом аґенція Гаваса розіслала острю ноту против німецької праси, яка немов то змобілізувала ся в марокан-ській справі і утрудняє успішний хід аль-ґезірської конференції. Розходить ся імен-но о справу удержання поліції в Мароку, в котрій то ціли Франция жадає для се-бе генеральної повновласті, а Німеччина жадає інтернаціональної організації. Як має виглядати ся організація, Німці не кажуть, а жадна з держав не спішить ся виручувати їх. Повздержність Німеччини в тім згляді має свою причину в тім, що в міжнародній політиці она радаб вер-ховодство задержати для себе. На опра-вданє претенсії Франції до забезпеченя ладу в сусідній нецивілізованій державі відповідає Німеччина, що она вже при-знала їй концесію в тім, що пристала на справованє поліції французській в по-граничній альжирско-мароканській поло-сі. Се так виглядає, колиб право викону-вання поліції на австро-німецькій границі Франция представляла як концесію зі своєї сторони, надану тим обом дер-жавам.

Сей комунікат викликав величезну бучу серед німецької праси, а між иншим Kölnische Zeitung, обговорюючи послідну ноту Аґенції Гаваса в мароканській спра-ві, пише: Не може се служити річевим інтересам, що представляє ся Німеччину як одинокий чинник, заворушующий мир. Тяжко вивести, чому концесія Німеччи-

ни, признане французської поліції на альжирському пограниччю, мала би бути безвартісною. Порівнюване пограничних відносин Німеччини супротив Австрії з альжирсько-мароканською справою є невідповідне, бо гранична поліція меж двох європейських державами є зовсім інша від поліційної влади, яка має бути признана Франції поза властивою границею в далеких областях чужої держави. Жалувати належить, що в такий спосіб супротив поважних нарад роблять рабулістичний крок. Так само рабулістичним є твердження про змобілізоване праси в Німеччині, противно се стало ся по французській стороні, а підіздову борбу ведуть з надзвичайною злобою, а твердження Агенції Гаваса, що в Альгезірас панує вражіння, немов Німці приготувляють зірване нарад та старають ся змоніполізувати мароканську політику і накинута цілому світові свою волю, є ложне. Так насупереч правді пишуть як раз тільки тоді, коли хто сам змагає до зриву. Можемо тільки висказати своє пожалування, що з французської сторони управляє ся настроєві махінації. Надіємо ся, що німецьке правительство при своїй спокійній і річевій політиці, яка кожного, хто тільки не замикає очей перед правдою, мусить пересвідчити, що Німеччина є далеко від підношення жадань в Мароку, або ковання фантастичних плянів протів безпечности Альжіра. Се годить ся радше до підлого роману, чим до поважної політичної дискусії.

Та мимо сего всього підзорчивість не уступає, а в прасі доносять про рухи флоту англійської і французкої в тім напрямі, що коли французка остає на Середземнім морю, то англійська концентрує ся на німецькім, де в червні мають відбути ся великі маневри. Німеччина, яка і радаб усадовити ся на березі Атлантики, бачучи протів себе таку коаліцію, цюфає ся цілємудро заздалегідь і тому вже нині могла донести Агенція Гаваса в телеграмі з Альгезірас, що: наступило поліпшене ситуації; конференції меж німецькими а французкими делегатами тривають даліше.

Реформа військового закона.

Оноді на засіданню військової комісії, міністер кравової оборони, фельдцайгмайстер Шенайх дав обширні пояснення що до теперішнього стану реформи військового закона, карного процесу військового та других справ.

Передовсім зазначив міністер, що з причини угорського пересилена ся реформа опізняєсь, бо хіба нема такого політика, щоби не оглядаючись на другу половину монархії, з якою спільність армії, будь що будь, мусить бути задержана, взяв на себе одвічальність за внесення нового військового закона і нового карного процесу військового в сій половині держави.

Вступні роботи до того проекту закона військового майже вже покінчені. Коли же установлення оборонної системи після §. 2. основного закона з 1867 тво-

рить справу, яка має бути уложена на рівних основах, а потрібне порозуміння при теперішніх політичних відносинах на Угорщині ледви чи дасть ся в недалекий часі досягнути, треба на жаль сконстатувати, що переговори в справі нового закона військового о 2-літній службі у війську спинили ся. Не знати навіть, чи по заведенню нормальних відносин на Угорщині успокоєня дійде так борзо до того степеня, який конче потрібний до наради над проектом так важного закона. Але як би й не було, а закон військовий з 1889 р. потребує зміни, щоби з одної сторони зробити пільгу в сповнюванню обовязку служби військової вже скорше, як би то було можливе через заведення дволітньої служби військової, а з другої, щоби позискати основи для відвиснення контингенту рекрутів, потребу чого признано вже ухваленем закона о рекрутах в 1903 р. З тої причини треба би остаточно покинути ту вічну провізорію контингентову, яка завела ся від 1899 а коли би настало поліпшене політичного положення, треба би сю справу конче у відповідний спосіб тимчасово управити.

Публика домагає ся — говорив далше міністер Шенайх — щораз голоснійше більших як доси пільг в сповнюванню служби військової, а то зі згляду на народно-господарський і приватний інтерес, а тому можна би в двоякий спосіб зарадити. Насамперед треба би тут взяти під увагу більше число урльопованя по другім році служби, а то в першій лінії з узягденням степеня заслуги на то урльоповане, через то настав би все-таки рід дволітньої служби обовязкової для тих, для котрих трилітня служба є найбільшим тягаром. Але сего рода пільга як і заспокоєня найконечніших потреб оборонної сили стоїть в тісній звязі з висотою контингенту рекрутів. Але головний успіх на полі пільги в обовязку до служби військової дав би ся досягнути знесенем льосованя в той спосіб, щоби всі надчисельні переходили до доповняючої резерви не на основі класи віку і по черзі льосу, але на основі того, як они би заслуговували на узягдення; в той спосіб забезпечено би в дорозі закона велике місце для пільг.

Що до асентерунку на Угорщині, сказав міністер, то військова управа не має зовсім ніякого наміру наложити більший у відношенню до Угорщини тягар на австрійські краї, а так само не наміряє ужити австрійських підофіцерів до служби при угорським війську, що показує ся по найбільшій часті виключене, хочби лиш зі згляду на язикові вимоги.

Проект нового поступованя у військових процесах карних основує ся на новочасних засадах процесових, як: обжаловане, безпосередність, устне і публичне поступоване, оборона через третого і т. д., а в порівнянню з цивільними процесами карними має лиш таке обмежене, яке рішучо потрібне зі зглядів на військові відносини. Проект той вже зовсім виготовлений, але тепер ще не може бути внесений яко предложене правительства для того, що з угорської сторони порушено справу мови судової і то стоїть на перешкоді. Фахові референти

не можуть о тім радити і справа ся є предметом інших переговорів, які ще ведуть ся. Що до реформи військового закона карного, то в справі сій ведуть ся в міністерстві війни вступні роботи, але ся реформа мусить поступати рука в руку з загальним (цивільним) законом карним, а міністерство судівництва предложило вже сего року новий проект того закона військовим міністерствам, а там радили вже над ним комісії. Наконеч говорив ще міністер про плекане духа релігійного у війську, про достави для війська, про жандармерию і т. п.

НОВИНКИ.

— **Календар.** В четвер: руско-кат.: *Стрігнене Господне*; римо-кат.: Фавстина. — В п'ятницю: руско-кат.: Симеона, Анни; римо-кат.: Юлії.

— **Репертоар „Руского народного Театру“ у Львові.** (Саля „Jad Charuzim“ — ул. Бернштайна).

В середу дня 14. с. м. „Мартин Боруля“ комедія в 5 діях, Карпенка-Карого.

В четвер дня 15. с. м. „Не ходи Грицю“ драма в 5 діях, М. Старицького.

В п'ятницю дня 16. с. м. „Сто тисяч“ комедія в 4 діях, Карпенка-Карого.

В суботу дня 17. с. м. „Катерина“ опера в 3 діях, Аркаса.

Абонамент: першорядний на 6 вистав 15 К, другорядний на 6 вистав 10 К.

— **Концерт „Рускої Захоронки“ у Львові.** По причині, що сих місяць не уладжуємо жадної забави, з котрих то дохід причиняв ся в великій часті до удержання інституції, задумав виділіти „Рускої Захоронки“ у Львові дати концерт. До виповнення побудованих точок не відмовили нам свої поміччї наші найвишнійші сили. Сподіємо ся, що та обставина і сама ціль концерту спонукає руску громаду до виповнення салі Народного Дому. Концерт відбуде ся в суботу, дня 17. с. м. о годині 7. вечером з отсею програмою: 1) Вербицький „Гей по горі“. Мішаний хор. 2) Сольо віончельове. 1. D. Goltermann з концерту G-dur. Andantino. 2. Ch. Davidoff: Romanza. Відиграє п. Б. Березницький. 3) Деклямація, виголосить п. О. Лежогубська. 4) Фортеп'яні (Mozart і Grieg), відиграють п. Дарія і п. Тарас Шухевичі. 5) Скрипкове сольо: 1. Berint: Concert (Fantasie de Ballet). 2. Schuman. Iranmera відиграє п. Каміньський. 6) Тенорове сольо: М. Лисенко Франко „Я не кляв Тебе...“ відспіває п. М. Волошин. 7) Колесса: „Гайліки“ — хор мішаний. Акомпаніамент обняла п. Г. Ясеницька. Ціна крісел першорядних по 2 К, другорядних по 1 К. Вступ на салю і галерію по 30 с. Білети скорше отримати можна на „Бесіді“, в книгарні тов. ім. Шевченка, в „Сокільськім Базарі“, в „Народній Торговлі“ а в день представлення від години 6 вечером при касі. — *Від управи „Руских Захоронки“ у Львові.*

— **Народні віча** в справі виборчої реформи будуть: дня 15. с. м. в Підгайчиках (пов. Рудки) і в Виткові повім (пов. Камінка стр.); дня 18. с. м. в Милитині старім (пов. Камінка струм.).

— **Молочарська спілка в Сулятичах.** Трета молочарська спілка в жидачівськім повіті утворила ся 5. с. м. в селі Сулятичах за старанням М. Кліща і о. Гомовського. Село числить 196 нумерів і 232 дійних коров. Машини молочарські закуплено прямо з фабрики першої і найліпшої в Данії в ціні 70.040 К. за посередництвом Бюра молочарського при філії „Просвіти“ в Стрию.

— **Пожарний „Сокіл“ в Буську** оснований на статуті львівського „Сокола“. Намісництво вже затвердило статут.

— **Вісти з закордонної України.** Нагірка на українські газети вже почала ся. Київський генерал-губернатор заборонив видавати укр.

днівник «Громадська Думка», якої вийшло 21 чисел. На місце «Гр. Думки» буде виходити днівник п. а. «Рада», на яку дістан дозвіл звисний український письменник Борис Гринченко. Небагом має у Києві вийти перше число укр. літературно-наукового місячника «Нова Громада» під редакцією д. Володимира Леонтовича. — В Києві арештовано оноді укр. письменника Стешенка і Василенка, обох співробітників заборонених недавно «Київ. Оглядачів». В Прилуках на Україні арештовано гр. Лямсдорфа-Галагана з політичних причин. Загалом як по цілій Росії так і на Україні арешти тепер на днівнім порядку і всі тюрми переповнені політичними арештантами.

— **3 „Академічної Громади“.** Надав. заг. збори будуть дня 17. с. м. в III салі університету о 6. год. вечером.

— **3 народного театру.** Львівські Русини певно ждали приїзду театру з напруженим відволонем. А коли він прибув, то вже на другім представленю сая в двох третинах світила пустою. Се негарно! Тим більше негарно, що grano таку красну оперу як «Запорожець за Дунаєм», про котру тільки писано і говорено, що вона ніколи не постарієсь, все буде свіжа і нова та можна її слухати тисячі разів і ще не наслухатись. І справді вчорашнього «Запорожця» виведено в святачній обстанові. Хоч обсада партій остала та сама, що давнійше, але варта було послухати, як наші артисти-співаки і співачки зискали на красі і силі голосів, з яким артистичним викінченням віддали свої ролі і з яким пістизмом приготувано вчорашню виставу для публики. Коли згадує ся про співучий персонал нашого театру, то кождий догадає ся, що ті всі гарні прикмети відносять ся до голосів п. н. Кравчуківної, п. н. Рубчакової, п. н. Рубчака і Костева. Прочі солісти як і хор держали ся як в «Запорожцю» так і в «Вечерницях» дуже добре.

— **3 Галича доносять,** що тамошню старинну церкву вже відновлено після рад львівської археологічної комісії, задержуючи византийський стиль. Відновленя сей церкви належить завдячити заходам і щедрій матеріяльній помочі Є. Експ. Митрополита Шептицького.

— **Нешановане руских свят в суді.** З Мельниці над Дієстром доносять: На день 12. с. м. се є на празник Трех Святителів суд в Мельниці візав Русинів греко-католиків з Кудринців: Осафата Антюка, Захарія Кукурджу, Юрія Курвацкого, Осафата Білика, Катерину Макогонюк, Антона Прохая, Ксаверія Крицкого яко свідків на судову розправу о 9. год. рано. На день 15. с. м. се є на празник Стрітеня Господного той самий суд визначив комісію до млина в Кудринцях в спорі межи двома Жидами і візав місцевого віта Я. о. ва Білика і Назара Гаврилюка яко оцінителів, аби явили ся в млині дня 15. с. м. о 9. год. рано. Таке легковажене русках свят причинює ся лише до ширеня т. зв. радикалізму. Є. Експ. Тхоржницький зволить поучити навіз із мельницького суду, щоби Русинів не тягали по судах в рускі свята.

— **Весняний цінник** «Спілки для господарства і торгівлі в Перемишлі» вийде вже в найближшій часі і в сотках тисячів примірників буде розісланий по цілім краю. Цінник сей обіймає як щорічно каталог найдобірніших насін, штучних навозів першої якості, виробів поворозничих, знарядів господарських, ріжного рода виробів залізних і взагалі усього в хазяйстві потрібного. Ціни приступні і для найбіднішого, товар добрий — се було і є нашим клячом, бо наше Товариство не на визиск — своїх людей, а для їх матеріяльного піднесеня основане. Позаяк однак, як се кождий зрозуміє, від скількості купуючих зависить і ціна товару, бо в чим більших масах ми его закупувати будемо, тим дешевше его дістанемо, тому у власнім, добре зрозумілім інтересі повинні як найширші круги у нас заспокоювати свої господарські потреби. Того можемо жадати і жадаетмо від кождої широурскої одиниці, бо в нашім добробуті сила і щастє нашого народу. — *Дирекція.*

— **Висиланє поштою дичини до Відня в охороннім часі.** Після ловецкого закона для громади Відня вільно по упіві двох днів від настаня охоронного часу і в охороннім часі спроваджувати дичину до округа податку консумційного міста Відня тільки тоді, если при впровадженю буде доказано, що дичини тої не набуто законно забороненим способом. Если дичина походить з корольств і країв заступлених в раді державній, то доказом таким може бути тільки свідоцтво (сертифікат) політичної власті повітової місця походження. Ті сертифікати належать у власнім інтересі прикріпити тревало до пересилкової адреси і занотувати то на передній стороні адреси подаючи дати їх виставлення. При пересилках з дичиною, наданих на Угорщині або за границею вистатчить однак подати на пересилковій адресі тільки рід і скількість. Пересилки з дичиною надходячі без такого сертифікату будуть без виімку відставлені органам скарбовим покликаним до побору податку консумційного до властивого магістрацкого уряду окружного, котрий продасть їх на річ віденського загального фонду заосмотреня.

Час охоронний для головніших родів дичини: Час охорони для дичини: Олень 1.ІІ—31.V, лєня і тєлята 1.ІІ—31.VIII, рогач 16.I—15.V, серна і тєлята 1.I до 31.X, заяць 1.ІІ—15.III, перепелиця і бекас 1.ІІ—31.VII, дикі гуси, качки і кури водні 1.III—30.VI, бажантї 1.ІІ—15.IX, куропатки 1.I—31.VII. Замічає ся при тім, що в кождім случаю в річею надаючого точно поінформувати ся, чи дичину, котру намірає переслати, вільно впроваджувати. Наслідки переступленя закова поноять висилаючий.

— **Знахор.** В Кракові відбула ся оноді розправа проти 25-літнього Франца Качмарчика, бувшого гірника, ворожбитя, знахора, чародія ітп. за злочин обманства. Розправа викрїла прямо неімовірні факти надування мазурів. Качмарчик брав ся чарами лічити хорих за запластою з гори і хоч не помагав хорим, то все находили ся інші легковірні, котрі шукали у него поради; він брав також гроші до перероблюваня їх чарами на більші квоти. Розуміє ся, що всі гроші продавали у него; «привертав» коровам молоко і виконував тим подібні чари, аж поки не заняла ся ним прокуратория. По переведеній розправі трибунал засудив Качмарчика на 10 місяців тяжкої в'язниці.

— **Страшна пригода в цирку.** Від якогось часу показують в деяких цирках карколомну штуку, названу «визанєм ключки» або по англійски Looping the loop. До тої штуки роблять з дощок вузку дорогу, котра починає ся високо з гори, робить величезний закрут мов би ключку і сходить відтак на долину. Ціла штука в тім, щоби мати відвагу пустити ся по тій дорозі, котра може ще мати й шини у малім візку, в самоїзді або й на вельошпеді з гори на долину, а в наслідок розгону обіхати височезну ключку і на другім її кінці зїхати на долину. Артист, що робить в розгоні таку ключку, коли виїде під верх ключкової дороги, висить на ній простісенько головою в долину і лиш величезна розгінна сила не дає ему злетіти звідтам в долину та жене его дальше по дорозі. Але штука може й не удати ся, як стало ся сими днями в цирку в Лісбоні. Цирк був повен людей, а штуку визаня ключки показувала молоденька і дуже гарна французска артистка панна Тієр. Малий самоїзд, на котрім їхала по шинах артистка, вихопившись під сам верх ключки, не поїхав по ній дальше в долину, лиш вїзав з гори на землю і розбив ся на кусні та роздушив собою артистку так, що ледви можна було розпізнати, що то якесь людське тіло. Можна собі подумати, що діяло ся в цирку. Настав страшений переполох. Богато людей втікало з цирку, жєнщини мліли, інші бігали і кричали з розпуки на вид такого нещастя, а велика часть гостей взяла ся нищити і валити цирк. Полїції лєдво удало ся оборонити директора від розлючених людей за зробити спокій.

— **Крадіж 13 000 К.** В податковім уряді в Ліпках в західній Галичині згинуло з каси

в невияснений спосіб 13.000 К. В суботу вечером як звичайно два урядники замкнули касу двома окремими ключами. Коли в неділю отварили касу, не замітили ніякого нарушеня замків. Аж в середині каси побачили непорядок, поперевертанє паперів ітп. Се занепокоїло їх; тоді обчислили гроші і справдили брак 13.000 К. Сейчас повідомлено місцеву жандармерию і краківську дирекцію поліції. Може зарядженє слідство викрїє сей цікавий гокус покус з грїшми.

— **Переставленє.** В одрій часті накладу вчорашнього числа переставлено через ошибку 8 стрічок з рубрики «Дрібні вісти» в середину 3. стовпця на 3. стороні. Ті стрічки при читаню належить перенести на сам кєнець тоїж шпальти.

— **Дещо про пожиток з голубів.** Голуби живлять ся зерном, деколи також і зеленими частями рости, що їх обскубують з бадилля. Ті знов голуби, що перебувають на сіножатах, живлять ся переважно слимаками. Тими слимаками годують вони також і свої молоді. Вони залітають скрізь на поля тай на городи і вишукують тут собі слимаки, що живють межє ростинами тай роблять шкоду. Видають також зерно всіляких шкідливих бурянів. В Німеччині в кишках сто двайцять сімох голубів найшов одєн хлібороб 31 тисяч і 461 зерен пожиточних рости, а 63 тисячі 392 зерна шкідливих бурянів. Як видно, то голуби дуже люблять насіння бурянів і мають собі за присмак. Неодин може сказати, що за то видають голуби дуже багато насіння пожиточних рости. Але то не так богато, як се на око видає ся, коли возьмемо під увагу час і спосіб, в який голуби збирають зерно. Показало ся, що голуби визбирають не так в часі сїєби і жнив, але більше на стерни і по гумнах. На шість тисяч зерен пшениці, які найшли в жолудку голубів, походило майже пять тисяч із стерні тай сьмітників, а пізнали їх по брудній полові, котрою зерна були покриті. Деколи витягають голуби з землі таке зерно, котре зачало ся вже кїльчити. Але коли ми порівнаємо шкоду, яку голуби роблять через се, що зїдають насіння пожиточних рости (ріпак, гороху, лєнчі, пшениці, гречки і кукурудзи в часі жнив і сїєби) — з тим пожитком, який вони можуть чоловікови принести, то без сумніву буде пожиток більший, як зроблена шкода. Бо зважити лишень то, кїлька то збіжя заглушують шкідливі буряни, а кїлька шкоди роблять по городах слимаки. А голуби нищать шкідливі слимаки, зїдають дуже багато насіння шкідливих бурянів або обскубують їх пьвіти. Крім того достарчають нам доброго мяса тай дають навіз, на яким дуже гарно вдають ся ярини.

Дрібні вісти. Винчанє п. Евгєна Мацїлінського з п. ною Богуславою, донькою о. Юліяна і Марії Охримовичів, відбуде ся дня 18. с. м. о 8. год. вечєр в парохїяльній церкві в Сенечолі, почта Вєлдїж, зал. ст. Вєгода. — З днем 25. с. м. отвєрає ся телеграфічну стацию при почтовім уряді в Глібові, скалатського повіта.

Телеграми

з дня 14 лютого 1906.

Будапєшт. З Відня доносять, що бар. Феєрварі прибув там вчєра в полудне і був по полудни у цїсаря на півторогодинній аудієнції.

Пєтербург. Дневники твердять одноголосно, що державна дума не збере ся перед осєнню, а лїберальні часописи сумнівають ся, ти взагалі коли збере ся державна дума.

Вашингтон. Перебуваючий ту секретар одного з тайних хїньских товариств протихристияньских, завірює, що нинішній рух проти християн в Хїнах є вельми поважний, та що там насїє хвиля загальної різні, якої істория не памятає.

Матеріали до національно-політичного і культурного життя Русинів.

Непечатаний твір Антона Могилянського.

Вступна замітка.

Пок. Кароль Німентовський, професор учительської семінарії в Тернополі і відомий бібліоман, мав у своїм архіві чимало всяких печатних і непечатних рідкостей. Пробираючи в сорокових роках ще яко мандатор в Скільщині, в Жупаню, жив він в дружних зносинах з нашим поетом Антоном Могилянським і не раз оповідав мені про него. Між іншими згадував, що поет наш мав незвичайну пам'ять. Так одного разу позичив А. Могилянський у К. Німентовського Hammer-Purgstall, Geschichte der Goldenen Horde, а приїхавши через кілька днів до свого приятеля, наводив з пам'яті дословно великі уступи із сего діла.

Була у А. Могилянського також велика буйна і жива уява і незвичайна поетична сила творча. Раз який в 1843 р. вибрався до К. Німентовського, але такими каліками, що ледво добився гірською дорогою до Жупані. Переночувавши там, засів досвіта за столик і описав свою подорож, котрої сучасний відпис дав мені пок. К. Німентовський і з того відпису оповістю сей твір, на жаль недокінчений. Свідчить він про незвичайне начитання, про буйну уяву і природний гумор поета.

У пок. К. Німентовського находилася також більших розмірів поема А. Могилянського в німецькій мові, котру я переписав і приладив до печати з примітками для Пого тому Славянського Альманаха, видаваного товариством Січ у Відні. Однак сей том сконфісковано і поема не побачила Божого світла. Оскільки мені відомо, бібліотеку і архів пок. К. Німентовського закупив по його смерті проф. техніки П. Німентовський і там певно знаходиться і ся поема А. Могилянського.

У Львові в січні 1906.

Ол. Барвінський.

Nocleg na Czerwonych brzegach i jazda dziadami.

(Prawdziwe zdarzenie, wyjęte z podróży górskich jako dodatek do Rozmaitości Werchowiskich.

Dnia 15. Lipca 843 przez X. A. M....

By człek nie zawsze nateżał swe nogi,
I łaził pieszo po przestronnej ziemi,
Stworzył Bóg konia i szkapę do drogi
I dał przewilej, ciągać powóz niemi.

Lecz ludzie, chociaż dzieci jednej matki,
Nierówny posag wzięli z Stwórcy dłoni,
Nierówny biorą z rąk fortuny datki,
Nierówny mają przewilej do koni.

Jedni przepychem i zbytkiem nadęci,
Siłą się w modne forsyse — sztangrety
I — by dogodzić wybujałej chęci,
Ciągą Persami złociste karety;

Lub Arabami herbowane koczce,
Na których jedwab z perłami i złotem
Zadziwia oko mamiącym błyskotem,
Iż człowiek myśli — że się pałac toczy.

Takim zaprzęgiem wożą się Wielmożni,
Zaś mniej Wielmożnych znajdziemy dwie klasy;
Jedni jak drudzy w drodze są podróżni,
Lecz pierwsi Panów małpując grymasy,

Choć ich fortuna znacznie od tych różni,
Nicuż modnie odwieczne kolassy,
Lub tłumaczone kryją Neuticzanki
I z Wielmożnemi galopują w szranki.

Ich zaprzęg para ognistych rumaków,
Bo podpalone wewnątrz ogień trawi,
Z maści i miary równych jak bliźniaków,
Oszuka znawcę i oko ubawi.

Trzecia zaś klasa, niechodzących pieszo,
Są Nie Wielmożni, — i my między niemi,
Że nóg nie tłuką, tem swe biedy cieszą,
Odwieczną bryką — wleką się po ziemi.

Drogie to wiano, z Ojców hojnej woli,
Spadło na syna lub córkę w daninie,
Doznało od nich sukcesyjnej doli
I jeszcze nieraz na potomność spłynie.

Nieraz przypadkiem zgruchotana w trzaski,
Lub niezręcznością woźnicy nieuki,
Z wierzchu do spodu połamana w sztuki,
Została nową z kołodzieja łaski, —

I tak kolejno od dyszla do koła
Choć nadwatłona, przecie zawsze cała,
Jeszcze nie jedną podróż odbyć zdoła,
W częściach już nowa, w tle stara została,

Jak Sfinks bajeczny, gdy rok setny schodzi,
Z własnych popiołów, na nowo się rodzi.
I cóż powiecie karetowe Pany,
Gdy jej chwalebne przymioty wyliczę,

I choć z pogardą od was urągany,
Waszym pojazdom pierwszeństwo zaprzeczę?
Prawda, że jedno koło dla parady,
Biegało niegdyś w Wiedeńskiej karecie,

Kute w kolorach — lecz dla jakiejś wady
Po zgonie osi stało na Tandycie.

Drugie w zaciszy, w rześnym pocie czoła,
Na chleb pracując, wlekło pług po niwie,
Lecz któż z nas zmienność losów pojąć zdoła?
Jak teraz stan swój zmieniło szczęśliwie.

Trzecie pierwotnie do bryczki stworzone,
Służyło długie czasy tylnej osi,
Lecz zębem czasu starte i zmniejszone
W tylnej za niskie, teraz przednią nosi.
Czwarte straciwszy i sprychi i dzwonu,
Przecież pierwotną zatrzymało głowę;

Colosseum в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 1. до 15. лютого 1906.

Нова сензаційна

програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлено
В неділі і свята 2 представления о 4. год. по
пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life
представлено. Білети вчасніше можна на-
бути в конторі Пльона при ул. Кароля Лю-
двика ч. 9. З купленим білетом на фотелі,
льожі і Грядні крісла можна їхати даром на
представлені омнібусами Кольосою, які ждуть
коло Віденської Каварні.

Рух залізничних поїздів

важний від 1. січня 1906 після середно-євро-
пейського часу.

До Львова на дворець головний приходять:

З Іцкан	12 20*, 6:10, 1:40, 5:45, 9:10*
„ Кракова	2 31*, 6.—, 8:50, 1:30, 5:23, 8:40, 9 50*
„ Підволочиск	7:20, 11:55, 2 30, 10:20, 5:0, 10:20*
„ Лавочного	7:29, 11:45, 10 50*
„ Рави рускої	7:50
„ Станиславова	8 05
„ Самбора	8 15, 1:50, 9:20*
„ Яворова	8:18, 4:32
„ Коломиї	10:05
„ Ряшева	10:35
„ Тухлі	3:45 (від 15/6 до 30/9)
„ Белзця	5—

На Підзамче.

„ Підволочиск 7.—, 2 15, 5:15, 10:2*, 11:34

Зі Львова з головного двірця відходять:

До Кракова	2 45, 4:15, 8:25, 8:35, 2 50, 6:35*, 11.—*
„ Іцкан	2 51, 6:15, 9:20, 2 40, 10 40*
„ Підволочиск	6:0, 10:55, 2.—, 9.—*, 11:05*
„ Яворова	6:55, 5:58
„ Лавочного	7:30, 2:5*, 6:25*
„ Самбора	9.—, 4:20, 10:55*
„ Белзця	11:10
„ Ряшева	4:10
„ Коломиї	5:50
„ Рави рускої	7:30*
„ Перемишля	10:05* (від 1/5 до 30/6) Хирова, Ясла
„ Стрия	11:10*

З Підзамча:

„ Підволочиск 6:43, 11:15, 2 13, 9:23*, 1:24*.

Примітка. Поїзди поспішні друковані в
черенками товстими; поїзди вічні в зазначені
зв'язкою. Пора нічна числиться від 6. год.
вечір до 5. год. 59 минут рано.

Звичайні білети їзди як також білети
всякого иншого рода, ілюстровані провідники,
розклади їзди ітд. можна набувати через ці-
лий день в міській бюрі п. к. державних зе-
л'язниць, пасажи Гавсмана ч. 9.

Chyba nie wielka, gdy kół podłożony
W liczbie zupełnej — służy jakby nowe.
Więc nie dwie, lub trzy — ale cztery koła,
Liczba zupełna! — chociaż wielkość sprzeczna,
A więc Panowie, któż zaprzeczyć zdoła?
Gdzie cztery koła, tam jazda bezpieczna.
Wy się wozicie, gdzie służy bruk stały,
A dalej wasza nie postanie noga;
Dla mnie są nieczem wawoży i skały,
Dokąd myśl sięga — wszędzie dobra droga.
(Конецъ буде).

Świat Słowiański.

Miesięcznik pod redakcją

D-ra Feliksa Konecznego

poświęcony słowiaństwu i przeglądowi spraw sło-
wiańskich, wychodzi z końcem każdego miesiąca
w zeszytach 4-5 arkuszowych. Prenumerata cało-
roczna wraz z przesyłką pocztową wynosi 10 K,
kwartalnie 2 K 50 h. Administracja w księgarni
Gebethnera i Spółki w Krakowie.

Шість і пів мільйонів корон відшкодовано!

Будинки, движимости, збіжжя і иншу обезпечує
від огневих шкід одинокое руске аскураційне
товариство

„Дністер”

Товариство взаїмних обезпечень у Львові, ринок
ч. 10. II п.

Шкоди опіює „Дністер” з місцевими
членами і виплачує зараз признані відшкодо-
вання.

За 13 літ виплачено 6 474 534 корон від-
шкодовано.

Обезпечення приймають агенції по всіх міс-
тах і більших селах; „Дністер” дає агенції
письменним господарям, де ще не роблять
ниші агенти „Дністра” Агенти „Дністра” за-
робили провізії 807.742 корон.

„Дністер” уділяє громадам позички на
4 проц. на закупно сиканок.

Поліси „Дністра” приймають при позичках
Банк краєвий у Львові і в Чернівцях Гали-
цка Каса ощадності, повітові каси ощадно-
сти і сиротинські каси при судах.

Чистий зиск річний звертає ся обезпеченим
членам; за р. 1905 припадає кожному члену
ви 5 проц. премії до звороту.

На житє обезпечайте ся в Краківській
Товаристві тільки через „Дністер”; провізії
від таких обезпечень дає „Дністер” на рускі
добр. діїні ціли.

Фонди „Дністра” виносять з кі цем р. 1905
суму 1,372.538 корон.

Стережіть ся огню!

За певну і добру льокацію

порукаємо:

- 4 1/2% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні
- 5% листи гіпотечні преміювані
- 4% листи Товариства кредитового
земского
- 4% і 4 1/2% листи Банку краєвого
- 4% позичку краєву
- 4% облигації провінційні і всілякі
ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по
найточнішим курсі денним.

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гіпотечного.

Свій до свого!

Др. ВЕЛИЧКО ГРИГОРИЙ

Заведене насінно-огородниче.

Росада ярин, цвітів, трускавок ітп.
Ерфуртські насіння ярин, господарські,
цвітів і т. д.

Цибульки цвітів, рожі, корчі овочеві,
дерева і т. д.

Львів, ул. Кампіяна ч. 9.

Просить ся о скорі замовлення, щоби можна скорше приготувати висилку.